

2.s.e.Påske. 30.april 2017. Vinderslev kirke kl.9.00 (nadver).

Salmer: 664 Frelseren er mig en hyrde god - 219 Lov og tak for påskens offer/ 594 Hør, min sjæl, den gode hyrdes stemme- 427 Tak for al din fødsels glæde - 67 Jeg så ham som barn.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.« **Joh 10,11-16**

Kære Gud, vi beder dig om at tale dit ord til os nu ved din hellige Ånd, så vi ser, hvem det er vi skal følge, og hvad det betyder for os. Amen.

Der er så mange, som gerne vil være hyrde for os. Vi ser det, når der er præsidentvalg i Frankrig. Fire kandidater var opstillet og havde næsten samme opbakning. Nu er der to tilbage, og fælles for dem er jo, at de hver især lover guld og grønne skove, hvis de ellers får lov til at få magten.

På samme måde er det på Lolland-Falster i disse dage.

Her drejer det sig om at få valgt en ny biskop, og også her er der fire kandidater, som nu snart bliver til to, når den første afstemning er omme. Om den ene af kandidaterne kunne man forleden læse disse ord: NN vil få kirkelivet til at blomstre i

Lolland-Falster stift. ”Når folk kommer i kirke, skal det være en fantastisk oplevelse hver gang”, siger han.

Det lyder jo godt nok både smukt og forjættende! Hvem vil ikke gerne have sådan en hyrde?

”Jeg er den gode hyrde”, siger Jesus, og umiddelbart lyder det jo, som om han på samme måde er ude i samme ærinde.

Men så er det, han føjer disse mærkelige ord til: ”Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.”

Se, med de ord er vi tilbage ved påsken, sådan som vi også var det, da vi sang den lidt specielle salme for lidt siden. Om livsfyrsten, som var død, men som hersker og lever!

Det er dér, vi først og fremmest må hen, når vi kommer i kirke i dag. Høre om hyrden Jesus Kristus, som var villig til at sætte livet til for at redde fårene!

Den gode hyrde – det var bestemt ikke noget ukendt begreb for dem, der lyttede til Jesus den dag.

Dels kendte de det fra profeten Ezekiel, som vi lyttede til for lidt siden. Da er det Gud Herren selv, der beskriver sig selv som hyrden, der vil søge efter sine får og holde øje med dem.

”Jeg vil selv søge efter mine får og holde øje med dem” siger hyrden, og senere lyder det: ”De vildfarne vil jeg lede efter, de bortkomne vil jeg føre tilbage, de kvæstede vil jeg forbinde, de syge vil jeg styrke, de fede og stærke vil jeg passe på. Jeg vil vogte dem på rette måde”. Det er Gud Herrens egne ord gennem profeten Ezekiel, og det var ord, som var kendt og elsket af dem, der lyttede til Jesus den dag.

Det samme var tilfældet med ordene, som vi sang i Ingemanns gendigtning til at begynde med.

”Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød, han lader mig ligge på grønne enge, han leder mig til det stille vand”, hedder det i den gamle salme, som var kendt og elsket, og som også betyder meget for rigtig mange mennesker i dag.

Jo, Herren er en god hyrde, som dækker bord for mig for øjnene af mine fjender. ”Du salver mit hoved med olie, mit bæger et fyldt til overflod”, siger han.

”Det er mig, der er den gode hyrde”, siger Jesus nu, og det vil jo sige, at han i virkeligheden sætter lighedstegn mellem sig selv og Gud. Jesus er ikke bare et stort og usædvanligt menneske. Han er Gud selv, der er blevet menneske!

”Jeg er den gode hyrde”, siger Jesus. Men det særlige ved Jesus og hans hyrdegerning – det er altså dette: ”Den gode hyrde sætter tit liv til for fårene.”

Det er det, vi derfor allerførst må sætte en tyk streg under her i dag.

Den gode hyrde ønsker altså ikke bare selv at nå til et stort og ærefuldt mål. Han er ikke en præsidentkandidat, der stiler efter samfundets højeste post, og som lover guld og grønne skove for at nå dertil. Han er heller ikke den, der lover blomstring og fantastiske oplevelser for dem, der følger ham. Nej, først og fremmest er han den, der er kommet for at ofre sig selv, give sig selv hen, sætte sit liv til, og det er det, som er det usædvanlige. Det er det, som gør, at han ikke bare er **en** god hyrde, men **den** gode hyrde. Ja, i virkeligheden er han den eneste, som er værd at følge, når det kommer til stykket!

Fårene – ja, de kan ikke finde ud af det.

Der står om Jesus, at da han på et tidspunkt ser folkeskarerne, som flokkedes omkring ham, ynkedes han over dem. Egentlig står der, at hans indre blev revet i stykket, da han ser på dem, og hvorfor det? Jo, evangelisten Matthæus kender svaret, som lyder: ”*for de var vanrøgtede og forkomne som får uden hyrde.*”

Nu er det ikke, fordi jeg selv har særlig meget forstand på får, for jeg har aldrig selv prøvet at være hyrde eller på anden måde haft med får at gøre, men forleden så jeg en lille film, som giver et ganske godt billede af sådan en fåreflok. Filmen viser, hvordan en bil forsøger at komme gennem en gade med sådan

en fåreflok, som går i vejen for den. I stedet for at løbe til siden sker der så det, at fårene giver sig til at løbe rundt om bilen. Man kan se, at der ikke er nogen hyrde, og derfor kan fårene ikke finde på andet end at følge lige i hælene på hinanden. Der er ingen, som kan kalde på dem og på den måde få dem til at rette ind.

Vist ser det da sjovt ud, men i virkeligheden er det jo tragisk, når vi tænker på alvoren, som ligger bagved. Når Jesus taler om får, så er de jo et billede på os mennesker. Så det handler altså ikke kun om nogle dumme, forvirrede får, der har svært ved at finde vej. Det handler om dig og mig. Det er os, der ikke rigtig kan finde vej, og som ofte er tilbøjelige til bare at følge hinanden og løbe i ring!

”Der er mig, der er den gode hyrde”, siger Jesus nu til os. Og fremfor alt peger han på det, som skete i påsken, når det hedder: ”Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.” Vi ser det på Golgatha. Vi ser, hvordan han var villig til at tømme kalken med lidelse og død for vor skyld. Vi ser hyrden, der sætter sit liv til for fårenes skyld. Fordi han er den, der er kommet for at bære vore overtrædelser og blive knust for vore synders skyld. ”Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.”

En ældre præst, som jeg kender godt, fortalte os engang om en stærk oplevelse, han havde, mens han for mange år siden var udstationeret som soldat i Mellemøsten. Her var der en dag en hyrde, som kom ud for, at et af hans får havde forvildet sig ud i det område, som kaldes Ingenmandsland. Det var der dybest set ikke noget at gøre ved, for det var forbundet med livsfare at bevæge sig ud i det område, så det var strengt forbudt. Nu var det jo sådan, at hyrden holdt af sine dyr, så derfor kunne han ikke bare se på, at det vildfarne får gik til grunde. Altså trodsede han al fare og gik ind i det forbudte område, hvor han så fik fat på fåret, som det havde han på sine skuldre, da han blev pågrebet og arresteret. Officeren, som skulle afhøre ham, var manden, som senere blev præst, og da han hørte hyrden

fortælle historien om det tabte får, gjorde det så dybt indtryk på ham, så han forbarmede sig over hyrden og lod ham gå.

Oplevelsen var medvirkende til, at han selv senere blev en overbevist kristen og bestemte sig for at blive præst.

”Der er mig, der er den gode hyrde”, siger Jesus. ”Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene”. Det er det budskab, du og jeg også må standses ved, så vi får øjnene op for ham, som er den eneste, der er værd at følge. I vor tid er der så mange, der vil forsøge at få os på andre tanker. Forleden var der en kvinde, som optrådte på en lille film, som var optaget i Københavns Domkirke, og hendes budskab var ikke til at tage fejl af. Midt i Domkirken proklamerer hun frimodigt, at opstandelsen er aflyst, og at det kun giver mening at tro på videnskaben!

I samme spor kører jo kampagnen om at få folk til at melde sig ud af Folkekirken, og man kan ikke andet end at få ondt af folk, som på den måde er begrænsede og afstumpede, så de på den måde kun holder sig til de daglejere, som til syvende og sidst stikker halen mellem benene og løber deres vej, når det kniber.

”Jeg er den gode hyrde”, siger Jesus. Uden at blinke sætter han lighedstegn mellem sig selv og Gud og giver os dermed et billede af en Gud, som ikke bare troner i fjern ophøjethed, men som ydmyger sig, bøje sig ned i støvet, ja, dør på korset for at frelse det, som ellers ville være fortabt og udelukket.

”Jeg kender mine får, og mine får kender mig”, siger han, og med de ord udtrykker han jo det, som er kernen bag den kristne kirke. Det handler om et forhold, som er så nært og så dybt, så det kan sammenlignes med forholdet mellem mand og kvinde i et godt, livslangt ægteskab. Det er ikke bare spørgsmålet om at vide besked. Det er spørgsmålet om nærhed, fortrolighed og kærlighed.

”Jeg har andre får, som ikke hører til denne fold”, siger han, og det er jo vores lykke, at det er sådan. Fårene i folden – jo, det var dem blandt jøderne, som var åbne for det, han kom med. De ser, hvem han er. De kender hyrdens røst og følger ham. Det

samme gælder også dem, som han her kalder ”andre får”.
Budskabet om Jesus Kristus var ikke forbeholdt Israels folk,
men bredte sig ud over hele verden, så det også nåede til os.
”Også dem skal jeg lede”, siger Jesus. ”Og de skal høre min
røst, og der skal blive én hjord, én hyrde”.
Derfor giver det god mening at synge, som vi skal gøre det nu:

Hør, min sjæl, den gode hyrdes stemme!
Trofast efter dig han går;
han dig elsker, kan dig aldrig glemme,
i hans hånd dit navn jo står. Amen.